

Grund af Firmamærket skulde ansættes til den højere Told, vilde han have ladet Flaskerne indføre uden indtset Firmamærke. I Henhold til, at denne Prøvesending paa 50 Flasker blev fortoldet efter den lave Sats, bestilte han saa de 10,000 Flasker med indtset Firmamærke, og Toldvæsenet var bekendt med, at det var som Følge af, at Flaskerne kunde indføres til den lave Sats. Men 3—4 Uger efterat dette var sket, fik man Betæneligheder paa Toldkontoret og gjorde Direktør Smith bekendt med disse. Denne Gang fremkom der Betæneligheder ved de indtsete Firmamærker, med Hensyn til hvilke der tidligere ingen Tvivl havde været. Direktør Smith henvendte sig da efter Toldkontorets Raad til Overtoldinspektøren, der anbefalede ham at indsende et Andragende til Toldvæsenet om, at denne Sending paa 10,000 Flasker paa Grund af de foreliggende Omstændigheder maatte blive indført efter den lave Toldsats. Et saadant Andragende blev da indsendt den 18. September i Fjor. Der hengik omtrent 2 Maaneder, uden at der fremkom noget Svar fra Toldvæsenet, og imidlertid kom i November Meddelelse om, at Flaskerne nu vilde ankomme til Frederiksberg Station. Direktør Smith henvendte sig da til Overtoldinspektøren og spurgte, om der endnu ikke kunde komme Svar, og denne svarede da, at Sagen var gaaet til Generaltolddirektøren, og at denne nu havde taget Sagen i sin Haand. Direktør Smith henvendte sig til Generaltolddirektøren, og under den Samtale, han havde med Generaltolddirektøren, gjorde denne gældende, at Sagen jo var meget vanskelig, hvad der ogsaa fremgaar af, hvad jeg her har tilladt mig at fremdrage. Han oplyste, at han lod Sagen undersøge grundig, og Resultatet af Samtalen blev, at han henstillede til Direktør Smith at indføre Flaskerne med den høje Toldsats, og naar saa et Andragende om den lavere Sats' Bibeholdelse maatte blive bevilget, kunde der finde en Tilbagebetaling Sted. At Direktør Smith gik fra Generaltolddirektøren med det bestemte Indtryk, at han vilde faa sit Andragende bevilget, fremgaar aabenbart deraf, at han ogsaa lod Emballagen, Halmen, som vejede mindst et Par Tusind Pund, fortolde med, idet han regnede saaledes, at Omkostningerne ved Fjernelsen af Emballagen og Indpakningen igen kunde regnes til at udgøre omtrent et lige saa stort Beløb som den lave Toldsats af $1\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pund, saa at der ikke vilde være nogen nævneværdig

Forskel, enten de godt 2,000 Pund Halm bleve regnede med til samme Told som Glas, eller de bleve fjernede. Jeg nævner denne Omstændighed, fordi det deraf klart maa fremgaa, at Direktør Smith ikke nærede nogen Tvivl om, at hans Andragende vilde blive bevilget. Han betalte altsaa den høje Told, og da der endnu 14 Dage efter, altsaa efter $2\frac{1}{2}$ Maanedes Forløb, ikke var kommet Svar, henvendte han sig paa ny til Generaltolddirektøren og anmodede om Svar, og Dagen efter kom Svaret. Det gik ud paa et Afslag, idet Toldvæsenet slutter sin Skrivelse med at sige, at Toldvæsenet savner Hjemmel til at bevilge det ansøgte.

Højst forbavset henvendte Direktør Smith sig Dagen efter, at han havde haft en Samtale med Generaltolddirektøren, sig til mig for at gøre mig bekendt med denne mærkelige Sag. Efter at jeg havde sat mig nøje ind i Sagen, var jeg paa det rene med, at denne Sag sandsynligvis vilde ende her i Folketinget som en Bevillingssag under den Form, at Andragendet blev henvist til Finansministeren, men for at gaa grundig til Værks søgte og fik jeg en Samtale med Generaltolddirektøren. I denne Samtale erkendte Generaltolddirektøren straks, at det var uden for al Tvivl, at Toldkontoret paa Frederiksberg havde gjort en Fejl ved denne Fortoldning og ved de Oplysninger, i Henhold til hvilke Direktør Smith havde gjort sin Bestilling. Derom var der altsaa ingen Tvivl. Endvidere udtalte Generaltolddirektøren, at Sagen jo var meget ubehagelig og meget vanskelig, og han havde derfor ogsaa undersøgt den paa alle Leder og Kanter. Blandt andet havde han haft den til Undersøgelse og Erklæring hos Kammeradvokaten, men Resultatet var blevet dette, at der ikke var nogen Mulighed for Generaltolddirektøren til at sætte disse Flasker under nogen anden Position end den høje til 7 Sk. pr. Pd. Jeg vil da straks udtale, at jeg ganske akkviescerer ved denne Udtalelse fra Generaltolddirektøren, thi kommer han til det Resultat, at der skal fortolde efter denne Sats, har han jo ingen Beføjelse til at gaa bort derfra. Inden Samtalen endte, udtalte Generaltolddirektøren ogsaa, at en anden Sag var det, om man vilde finde det stemmende med Bilighed, at Manden fik tilbagebetalt det Beløb, han havde betalt for meget, men dette laa uden for hans Omraade. Efter denne Samtale indgav Direktør Smith da efter mit Raad et Andragende til Finansministeriet om at faa denne Forskel tilbage-